

การบริหารความเสี่ยงและปัจจัยความเสี่ยง

บริษัท ทีเอ็มที สตีล จำกัด (มหาชน) ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง โดยเชื่อมั่นว่าการบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะช่วยให้บริษัทสามารถพัฒนากลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจขององค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ ระบบการบริหารจัดการและควบคุมความเสี่ยงที่ดีจะช่วยลดอุปสรรคหรือสิ่งที่ไม่คาดหวังที่อาจเกิดขึ้น ป้องกันความเสียหายต่อทรัพยากรขององค์กร ช่วยเพิ่มระดับความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ เสริมสร้างความเชื่อมั่นและสร้างคุณค่าให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม รวมทั้งสร้างโอกาสทางธุรกิจให้สามารถขับเคลื่อนองค์กรเติบโตต่อไปได้อย่างยั่งยืน

บริษัทจัดทำนโยบายและคู่มือการบริหารความเสี่ยงและพัฒนากลยุทธ์องค์กร เผยแพร่ไว้บนเว็บไซต์ที่ www.tmtsteel.co.th/ การพัฒนาอย่างยั่งยืน / การบริหารความเสี่ยงองค์กร] โดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและพัฒนากลยุทธ์องค์กร เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงมีความรอบคอบและมีประสิทธิภาพ จึงกำหนดให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงองค์กรที่เป็นไปตามมาตรฐานที่ดีตามแนวปฏิบัติสากล และรายงานผลการบริหารความเสี่ยง การทบทวนปรับปรุงเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงและพัฒนากลยุทธ์องค์กรให้คณะกรรมการบริษัทรับทราบผ่านคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและพัฒนากลยุทธ์องค์กรอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง นอกจากนี้ บริษัทได้กำหนดให้การบริหารความเสี่ยงเป็น 1 ในประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน โดยบริษัทได้รายงานผลการดำเนินงานไว้ในส่วนที่ 1 การประกอบธุรกิจและผลการดำเนินงาน หัวข้อ การขับเคลื่อนเพื่อความยั่งยืน/การบริหารความเสี่ยง

โดยปี 2566 บริษัทได้มีการประเมินปัจจัยความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ ที่อาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินธุรกิจ สถานะการเงิน และผลประกอบการของบริษัท และพัฒนาแนวทางการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพภายใต้ความเสี่ยง ที่ควบคุมได้อย่างเหมาะสม โดยมีการกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) มีการวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงต่าง ๆ กำหนดดัชนีชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ (Key Risk Indicator: KRI) รวมถึงการพัฒนาเครื่องมือต่างๆ ในการควบคุม ติดตามความเสี่ยง เช่น Risk Dashboard, Risk Heat Map เป็นต้น เพื่อให้สามารถเตรียมมาตรการจัดการความเสี่ยงในเชิงรุก ได้อย่างเหมาะสม ทันเวลา

สรุปปัจจัยความเสี่ยงและแนวทางการดำเนินงานเพื่อบริหารความเสี่ยง จำแนกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์

1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาโรงงานผู้ผลิตวัตถุดิบรายใหญ่

ในปี 2566 บริษัทได้มีการสั่งซื้อเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วน (HRC) จากทั้งโรงงานผู้ผลิตภายในประเทศ ผู้ค้าภายในประเทศและต่างประเทศ โดยการซื้อสินค้าจากผู้ผลิตภายในประเทศนั้น บริษัทได้ซื้อสินค้าจากบริษัท สหวิริยา สตีลอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) บริษัท จี เจ สตีล จำกัด (มหาชน) และบริษัท จี สตีล จำกัด (มหาชน) คิดเป็นมูลค่ารวมทั้งสิ้นร้อยละ 61.51 ของปริมาณการสั่งซื้อสินค้าทั้งหมด ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2565 ที่คิดเป็นร้อยละ 72.51 นอกจากนี้บริษัทยังมีการสั่งซื้อสินค้าเหล็กโครงสร้างรูปพรรณจาก บริษัท เหล็กสยามยามาโตะ จำกัด ซึ่งเป็นโรงงานผู้ผลิตเหล็กโครงสร้างรูปพรรณรายใหญ่ที่สุดในประเทศ คิดเป็นมูลค่าร้อยละ 1.80 ของปริมาณการสั่งซื้อสินค้าทั้งหมด ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2565 ที่คิดเป็นร้อยละ 1.61

จากข้อจำกัดของการมีผู้ผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนซึ่งมีอยู่เพียง 3 รายในประเทศ ประกอบกับมาตรการทางภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti dumping) และกรมการค้าต่างประเทศ ได้ออกกฎหมายการตอบโต้การหลบเลี่ยงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (Anti-circumvention: AC) ยังคงเป็นอุปสรรคในการนำเข้า ซึ่งจะทำให้บริษัทมีความเสี่ยงจากการพึ่งพาผู้ผลิตเหล็กภายในอยู่ดังกล่าว หากผู้ผลิตไม่สามารถจัดส่งสินค้าได้ตามกำหนด หรือผู้ผลิตต้องหยุดการผลิตไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม บริษัทอาจประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ และไม่สามารถจัดหาวัตถุดิบจากแหล่งอื่นเข้ามาทดแทนได้

อย่างไรก็ตามบริษัทมีนโยบายในการรักษาระดับปริมาณสินค้าคงคลังให้อยู่ในระดับ 30 วัน ถึง 60 วัน ประกอบกับวางแผนสั่งซื้อวัตถุดิบล่วงหน้าประมาณ 30 วัน ถึง 60 วัน โดยร่วมมือกับผู้ผลิตในการแลกเปลี่ยนข้อมูลสินค้าตามความต้องการของลูกค้าและร่วมกันทำการตลาดอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้ผลิตสามารถวางแผนการผลิตได้อย่างคล่องตัว นอกจากนี้บริษัทยังมีนโยบายให้ความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ผลิตทุกรายรวมทั้งตัวแทนจำหน่ายอื่นๆ ภายในประเทศของโรงงานผู้ผลิตรวมถึงผู้ผลิตในต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยเป็นแหล่งสำรองและสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบได้ดี รวมถึงการนำเข้าจากต่างประเทศในกลุ่มสินค้าที่ไม่มีผลกระทบจากมาตรการภาษีตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อใช้ทดแทน ซึ่งในปี 2566 บริษัทมีการนำเข้าคิดเป็นมูลค่ารวมร้อยละ 19.46 ของปริมาณการสั่งซื้อสินค้าทั้งหมด เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี 2565 ที่คิดเป็นร้อยละ 7.88

ระดับความเสี่ยง : ปานกลาง อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

1.2 ความเสี่ยงจากการผันผวนของราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วน (HRC)

ในปี 2566 บริษัทมีรายได้รวมจากการจำหน่ายและแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนคิดเป็น ร้อยละ 87.02 ของรายได้จากการขายทั้งหมด ในขณะที่ในปี 2565 คิดเป็นร้อยละ 86.55 ของรายได้จากการขายทั้งหมด บริษัทซื้อเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วน จากผู้ผลิตภายในประเทศร้อยละ 76.89 ในปี 2566 และร้อยละ 90.89 ในปี 2565 ของยอดซื้อเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนทั้งหมด ดังนั้น ความผันผวนของราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนในประเทศย่อมส่งผลกระทบต่อต้นทุนราคาผลิตภัณฑ์ และการบริหารจัดการสินค้า คงคลังของบริษัท การเคลื่อนไหวของราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนในประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงและแปรผันตามราคาของเหล็กแผ่นรีดร้อน ในต่างประเทศ

บริษัทได้พยายามลดผลกระทบจากความผันผวนของราคาโดยใช้นโยบายกำหนดราคาขายให้มุ่งเน้นการรักษาส่วนต่างกำไร และ บริษัทยังได้มีการติดตามราคาวัตถุดิบอย่างใกล้ชิดเพื่อประเมินสถานการณ์และแนวโน้มของราคาวัตถุดิบ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณา ตัดสินใจในการสั่งซื้อและบริหารจัดการปริมาณวัตถุดิบคงคลังซึ่งเป็นต้นทุนหลักของบริษัท ให้ความเหมาะสมและมีต้นทุนสอดคล้อง กับราคาตลาดในขณะที่ยังคงมีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของตลาด

ระดับความเสี่ยง : ปานกลาง อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

2. ความเสี่ยงด้านการเงิน

2.1 ความเสี่ยงจากการให้สินเชื่อลูกค้า

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2566 บริษัทมีลูกหนี้การค้าสุทธิทั้งหมด เท่ากับ 2,592.98 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 12.97 ของยอดขาย ระยะเวลาการเก็บหนี้เฉลี่ยในปี 2566 เฉลี่ยเท่ากับ 52 วัน และบริษัทมีลูกหนี้ที่ยังไม่ครบกำหนดชำระ 1,874.01 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 72.27 ของลูกหนี้สุทธิ บริษัทอาจมีความเสี่ยงในการเรียกเก็บชำระหนี้จากลูกหนี้การค้า ซึ่งถ้าลูกหนี้การค้าของบริษัทมีปัญหาในการ ดำเนินงานก็อาจจะส่งผลกระทบต่อผลกำไรและฐานะการเงินของบริษัทได้

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีนโยบายลดผลกระทบความเสี่ยงนี้ด้วยการติดตามคุณภาพลูกหนี้อย่างสม่ำเสมอ และมีนโยบายในการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญเมื่อมีลูกหนี้ที่ไม่มีหลักประกันรายได้ ค้างชำระเกิน 180 วัน หรือ บริษัทจะตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญเมื่อพบว่าลูกหนี้ อาจจะมีปัญหาในการชำระหนี้อย่างแน่นอนไม่ว่าลูกหนี้รายนั้นจะเกินกำหนดชำระถึง 180 วันหรือไม่ก็ตาม และยังพิจารณาประเมินค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามมาตรฐานรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 นอกจากนี้ บริษัทได้ให้ความสำคัญในการพิจารณาการให้เครดิตทางการค้ากับลูกหนี้อย่างเข้มงวด โดยจัดให้มีคณะกรรมการสินเชื่อประกอบด้วยผู้บริหารจากฝ่ายต่างๆ ร่วมพิจารณาการให้เครดิตกับลูกหนี้ที่มีความสัมพันธ์ทางการค้าติดต่อกันมาเป็นระยะเวลาพอสมควร หรือบริษัทจะขอให้มีเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน และ จัดทำกรมธรรม์คุ้มครองความเสี่ยงลูกหนี้ทางการค้า เพื่อให้สามารถบริหารความเสี่ยงและมั่นใจได้ว่าจะไม่มีผลกระทบต่อเงินทุนหมุนเวียน ของบริษัท นอกจากนี้ บริษัทมีฐานลูกหนี้กระจายตัวและมีจำนวนมากมาย ซึ่งบริษัทไม่ได้ยึดติดกับฐานลูกหนี้การค้ากลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ระดับความเสี่ยง: ปานกลาง อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

2.2 ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2566 บริษัทมีหนี้สินที่เกิดจากการกู้ยืมที่เป็นหนี้สินระยะสั้นจากสถาบันการเงิน จำนวน 3,318.26 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 59.10 ของหนี้สินรวม และมีหนี้สินระยะยาวจากสถาบันการเงิน จำนวน 1,866.14 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 33.23 ของหนี้สินรวม โดยการกู้ยืมที่เป็นหนี้ระยะสั้นของบริษัทส่วนใหญ่ประกอบด้วยเงินกู้ระยะสั้นในรูปแบบตั๋วสัญญาใช้เงิน สัญญาทรัสต์รีซีท และเลตเตอร์ออฟเครดิต เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการสั่งซื้อสินค้าจากโรงงานผู้ผลิต ซึ่งโดยทั่วไปจะมีอายุของการชำระหนี้เงินกู้ยืม ยาวกว่าอายุหนี้ของลูกหนี้การค้าของบริษัท ส่วนเงินกู้ยืมที่เป็นหนี้สินระยะยาวจากสถาบันการเงินเป็นหนี้ที่มีระยะเวลาครบกำหนด 5 ปี เพื่อใช้สำหรับการลงทุนซื้อเครื่องจักรและสร้างคลังสินค้าสำหรับเก็บสินค้าเพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจของบริษัท

การเปลี่ยนแปลงของภาวะอัตราดอกเบี้ยในตลาด อาจส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายด้านดอกเบี้ยและผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งค่าใช้จ่ายด้านดอกเบี้ยในปี 2566 คิดเป็นร้อยละ 0.85 ของยอดขาย ในขณะที่ปี 2565 เท่ากับร้อยละ 0.54 ของยอดขาย และความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยของปี 2566 คิดเป็น 3.42 เท่า เมื่อคิดจากกำไรจากการดำเนินงานก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษี ในขณะที่อัตราดังกล่าว เท่ากับ 3.53 เท่า ในปี 2565

อย่างไรก็ดี บริษัทมีนโยบายที่จะลดความเสี่ยงจากการผันผวนของอัตราดอกเบี้ย ด้วยการใช้อายุการกู้ยืมที่ยาวขึ้นของวงเงินกู้ระยะสั้นจากสถาบันการเงิน และจัดหางเงินกู้ระยะยาวจากสถาบันการเงินเพิ่มเติม เพื่อลดผลกระทบจากความเสี่ยงผันผวนที่จะส่งผลกระทบต่อต้นทุน การเงินโดยรวมได้ รวมถึงวางแผนการบริหารกระแสเงินสดในมือให้เพียงพอต่อการดำเนินงาน เพื่อไม่ให้เป็นการระงับการกู้ยืมเงิน

ระดับความเสี่ยง : สูง อยู่ในระดับที่บริหารจัดการได้และมีการติดตามความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง

2.3 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

ในปี 2566 และ ปี 2565 บริษัทมีมูลค่าการสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศประมาณร้อยละ 19.46 และ ร้อยละ 7.88 ของมูลค่าการสั่งซื้อทั้งหมด ตามลำดับ โดยเป็นการสั่งซื้อในเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐ จึงทำให้บริษัทมีความเสี่ยงจากการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ที่ผ่านมามีบริษัทได้ลดผลกระทบจากความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยน โดยการทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward contract) หรือ แปลงหนี้ค่าสินค้าเป็นหนี้เงินสกุลบาท หรือชำระหนี้ก่อนกำหนด โดยพิจารณาตามความเหมาะสมของกระแสเงินสด และสถานการณ์ในขณะนั้นๆ

ในอนาคต บริษัทคาดว่าจะยังคงต้องสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศบ้างต่อไป ดังนั้น บริษัทจะยังคงรักษานโยบายลดผลกระทบจาก ความเสี่ยงในอัตราแลกเปลี่ยนโดยวิธีดังกล่าวต่อไปตามความเหมาะสมของสถานการณ์ในขณะนั้นๆ

ระดับความเสี่ยง : ต่ำ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

3. ความเสี่ยงด้านกฎหมาย ข้อบังคับและกฎระเบียบ

3.1 ความเสี่ยงเกี่ยวกับผลกระทบจากมาตรการคุ้มครองโรงงานผู้ผลิตในประเทศจากการทุ่มตลาดเหล็ก

จากมาตรการเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti dumping) ซึ่งออกโดยคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน กระทรวงพาณิชย์ ที่เรียกเก็บภาษีอากรในอัตราสูงสำหรับการนำเข้าเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนและไม่เป็นม้วน จาก 21 ประเทศ ประกอบกับ กรมการค้าต่างประเทศ ได้ออกกฎหมายการตอบโต้การหลบเลี่ยงมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน (Anti-circumvention: AC) ส่งผลให้ต้นทุนการนำเข้าสินค้าเหล็กจากกลุ่มประเทศดังกล่าวสูงกว่าการซื้อจากผู้ผลิตในประเทศ เป็นผลให้ผู้บริโภคในประเทศ ลดการนำเข้าลงและหันมาใช้เหล็กที่ผลิตในประเทศมากขึ้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดภาวะการขาดแคลนวัตถุดิบเหล็กได้ หากโรงงานผู้ผลิตเหล็ก ในประเทศไม่สามารถผลิตเหล็กได้ตามคุณสมบัติหรือเพียงพอต่อความต้องการ

บริษัทยังคงใช้นโยบายการรักษาระดับปริมาณสินค้าคงคลังให้อยู่ในระดับ 30 วัน ถึง 60 วัน ประกอบกับการวางแผนการสั่งซื้อวัตถุดิบ ล่วงหน้าประมาณ 30 วัน ถึง 60 วัน ทำให้สามารถลดผลกระทบจากมาตรการดังกล่าวได้ในระดับหนึ่ง

ระดับความเสี่ยง : ต่ำ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

4. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการ

4.1 ความเสี่ยงด้านทรัพยากรบุคคล

การบริหารจัดการด้านทรัพยากรบุคคลถือเป็นสิ่งที่บริษัทให้ความสำคัญและต้องบริหารจัดการให้มีศักยภาพ ประสิทธิภาพและ สวัสดิภาพที่ดี เพื่อเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนธุรกิจได้อย่างราบรื่นและต่อเนื่อง โดยในปี 2566 บริษัทมีพนักงานรวมทั้งสิ้น 1,410 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2565 ที่มีจำนวนทั้งสิ้น 1,386 คน

การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้มีกำลังพลที่เพียงพอและไม่เป็นภาระต่อธุรกิจ การสื่อสารและการสร้าง วัฒนธรรมการทำงานที่ดีจะช่วยให้การดำเนินงานไปในทิศทางที่สอดคล้องและเป็นหนึ่งเดียวกัน การสร้างเสริมศักยภาพให้แก่พนักงานจะ ช่วยขยายขีดความสามารถขององค์กรให้พัฒนาและเติบโตขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการดูแลด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ในการทำงาน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่เอื้ออำนวยให้พนักงานสามารถทำงานได้อย่างปลอดภัย มีประสิทธิภาพและมีความสุข

ในปีที่ผ่านมาบริษัทได้ทำการประเมินและวิเคราะห์แผนอัตรากำลังคนให้สอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษา ระดับการผลิตให้คงที่และสับเปลี่ยนกำลังคนให้ได้รับชั่วโมงการทำงานล่วงเวลาอย่างทั่วถึง ประเมินและวิเคราะห์ ความผูกพันของ พนักงานที่มีต่อองค์กรทุกปีเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนางานที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมและ สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพ ของพนักงานอย่างต่อเนื่องผ่านการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เช่น หลักสูตร TMT Academy, E-Learning, Online Learning โครงการและ กิจกรรมต่างๆ รวมถึงพัฒนาความรู้และทักษะด้านเทคโนโลยี ด้านดิจิทัล ให้พนักงานมี Innovation Mindset มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในสิ่งใหม่ๆ กล้าคิด กล้านำเสนอ นำเทคโนโลยีดิจิทัลมามีส่วนร่วมในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการทำงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผ่านโครงการ Innovation Mindset หลักสูตร Business Innovation for Everyone (Online Learning), Innovative Thinkers Workshop, Alpha Bootcamp และ Innovation Lab

ระดับความเสี่ยง : ต่ำ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

5. ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

5.1 ภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

ความเสี่ยงด้านภาวะโลกร้อนจากการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศที่ปัจจุบันได้เกิดขึ้นทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาค และในประเทศไทย ที่ทำให้โลกมีอุณหภูมิสูงขึ้นส่งผลให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง เกิดภัยธรรมชาติบ่อยขึ้นและรุนแรงมากขึ้น น้ำแข็งขั้วโลกละลาย เกิดความแปรปรวนของทะเล เกิดน้ำท่วม เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลกับทุกธุรกิจไม่ว่าจะเป็นการย้ายฐานผลิตจากภัยธรรมชาติที่อาจ เกิดขึ้นได้ หรือผลกระทบจากการขนส่ง ซึ่งอุตสาหกรรมหลักเป็นประเภทอุตสาหกรรมในลำดับต้นๆ ที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากที่สุด จึงได้รับผลกระทบจากนโยบายในการควบคุมการปล่อยก๊าซคาร์บอน เช่น การใช้มาตรการทางภาษีคาร์บอน (CBAM: Carbon Border Adjustment Mechanism) ในทวีปยุโรป เป็นต้น จากประเด็นดังกล่าว บริษัทได้กำหนดแนวทางในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และ ให้ความสำคัญในการบริหารจัดการกระบวนการทำงานของบริษัทที่จะนำไปสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้เป็นตามกรอบทิศทาง ความเป็นกลางทางคาร์บอน โดยจะครอบคลุมถึงการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่

- การพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานในด้านต่างๆ โดยปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการทำงานที่เกี่ยวข้อง ลดการ เกิดของเสีย และลดการใช้พลังงาน
- การใช้พลังงานไฟฟ้าจากพลังงานทดแทน โดยติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Rooftop)
- การจัดการขยะ ของเสีย และการรีไซเคิล โดยมีเป้าหมายในการลดปริมาณขยะ ของเสีย และเศษเหล็กจากกระบวนการผลิต อย่างต่อเนื่อง
- การเพิ่มพื้นที่สีเขียวภายในโรงงาน เพื่อกรองมลภาวะทางอากาศและสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีทั้งภายในบริษัทและพื้นที่ข้างเคียง โดยจัดสรรพื้นที่ปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในโรงงาน

นอกจากนี้ บริษัทยังคงติดตามและเฝ้าระวังความเสี่ยงด้านอุทกภัย จากสถานการณ์มหาอุทกภัยในปี 2554 ที่ผ่านมามาได้ส่งผลกระทบต่อการผลิต และการขนส่งของโรงงานและศูนย์กระจายสินค้าวงน้อย ทำให้ไม่สามารถเปิดดำเนินการได้ตามปกติ บริษัทจึงได้ดำเนินการป้องกันความเสี่ยงโดยการทำประกันภัยคุ้มครองความเสี่ยงทุกชนิด โดยมีข้อกำหนดด้านความคุ้มครองภัยจากน้ำท่วม และได้กำหนดแผนการป้องกันความเสี่ยงจากเหตุการณ์อุทกภัยอย่างครอบคลุมรอบด้าน ทบทวนและปรับปรุงแผนการดำเนินธุรกิจ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าธุรกิจของบริษัทจะไม่หยุดชะงัก

ระดับความเสี่ยง : ปานกลาง อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

5.2 ความเสี่ยงจากโรคระบาด

บริษัทตระหนักดีว่าภาวะของโรคระบาดยังคงอยู่และอาจมีโรคระบาดใหม่เกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้นการให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน และขยายผลเพื่อสร้างความปลอดภัยทางสาธารณสุขต่อชุมชนใกล้เคียงตลอดจนผู้มีส่วนได้ เสียในห่วงโซ่อุปทานจะช่วยให้เกิดความมั่นคงต่อการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยบริษัทมีการดำเนินการ ดังนี้

- จัดทำแผนฉุกเฉินโรคระบาดรุนแรง และปฏิบัติตามแผนอย่างเคร่งครัดเมื่อเกิดโรคระบาด
- ให้ความรู้และสื่อสารกับพนักงานอย่างต่อเนื่องถึงมาตรการและแนวปฏิบัติในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 และ โรคติดต่อระบบทางเดินหายใจ รวมถึงความเสี่ยงต่างๆ ด้านสุขภาพ สุขอนามัย และความปลอดภัยของพนักงาน
- วางแผนสำรองการผลิตเมื่อพบผู้ติดเชื้อโรคระบาดในพื้นที่บริษัท
- จัดให้มีระบบการทำงานจากที่พักอาศัย (Work form Home)

ระดับความเสี่ยง: ต่ำ อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

6. ความเสี่ยงด้านสถานะแวดล้อมและภูมิทัศน์ทางธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่ (Emerging Risk)

ปัจจุบันความเสี่ยงด้านสถานะแวดล้อมและภูมิทัศน์ทางธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่ (Emerging Risk) ได้เกิดขึ้นในหลากหลายรูปแบบ และส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจในวงกว้าง บริษัทให้ความสำคัญกับปัจจัยความเสี่ยงด้านสถานะแวดล้อมและภูมิทัศน์ทางธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่นี้ และจากการประเมินและวางแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ครอบคลุมทุกด้าน บริษัทสามารถระบุได้ว่า ความเสี่ยง ด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) เป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญและอาจส่งผลกระทบต่อรูปแบบการดำเนินธุรกิจของบริษัทในอนาคต จากการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมในด้านต่างๆ มาพัฒนารูปแบบธุรกิจดิจิทัล รวมถึงความสามารถในการแข่งขันเพื่อเพิ่มโอกาสทางธุรกิจในอนาคต

6.1 ความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security)

คณะกรรมการตรวจสอบ และคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและพัฒนากลยุทธ์องค์กร ได้พิจารณาอนุมัติให้บริษัท ชิวาย คอร์ปอเรท เซอร์วิสเซส จำกัด เป็นผู้ตรวจทานระบบควบคุมภายใน ประเมินความเสี่ยงและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงด้านความมั่นคง ปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) รวมถึงจัดทำรายงานการประเมินความเสี่ยงครอบคลุมประเด็นสำคัญ 10 หัวข้อ ดังนี้

1) Governance and Organization Structure	2) Policy and Standards
3) Asset Management	4) Privacy Management
5) Identity Access Management (IAM)	6) Incident Response
7) Awareness	8) Security Monitoring
9) Third-party management	10) Vulnerability Identification and Remediation

โดยแบ่งการตรวจสอบออกเป็น 2 ระยะ ระยะแรก ในปี 2565 และระยะที่ 2 ในปี 2566 จากการประเมินความเสี่ยงด้านความมั่นคง ปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) ระยะที่ 2 สรุปผลการประเมินความเสี่ยง อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยประเด็นที่ต้องมีการปรับปรุง และพัฒนา บริษัทได้ดำเนินการเพิ่มเติม ดังนี้

- วิเคราะห์ประเด็นที่ต้องปรับปรุงและพัฒนา รวมถึงสาเหตุ ขอบเขตของปัจจัยเสี่ยง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- รวบรวมหรือประเด็นที่ต้องปรับปรุงและพัฒนา กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อทบทวนและกำหนดแนวทางการแก้ไข
- กำหนดความถี่ และการติดตามผลในการการประเมิน
- รายงานผลการประเมิน และนำเสนอแนวทางการแก้ไขต่อผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถควบคุม ติดตาม และบริหารจัดการความเสี่ยงดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยจะดำเนินการ ปรับปรุงและพัฒนา รวมถึงมีการสอบทานการดำเนินงานในเรื่องที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง